

БѢДНЫЙ ЮСИФЪ.

На единъ бѣденъ простодушенъ человекъ, който ся наричалъ Юсифъ и разносялъ различны стоки въ Лондонъ, случилось ся да заминне по край църквѣ-тѣ, въ който былъ священникъ и проповѣдникъ попъ Павелъ. Като чулъ, че тамъ пѣяли псалмы отъ Псалтирь-тѣ, той влѣзълъ вѣтрѣ съ голѣмъ трудъ, защото имало много народъ, и ся запрѣлъ при амвонѣ-тѣ. Като свѣршили пѣніе-то, начнѣла ся проста, обаче прѣхубава проповѣдь отъ слѣдующе-то Апостолско слово: *Вѣрно е и за всяко приѣманіе достойно това слово, че Исусъ Христосъ дойде въ мѣръ да спасе грѣшны-тѣ, отъ които съмъ пѣрвый азъ.* (1 Тим. 1; 15). Павелъ просто и ясно излагаше истинѣ-тѣ на Евангеліе-то, като казуваше тыя слова: Погледнѣте, братіе, който сте повыкани, че не сѣ мнозина между васъ мѣдри по плѣть-тѣ, нито мнозина силни, нито мнозина благородни, обаче Богъ избра безумны-ты на свѣтъ-тѣ, за да посрами мѣдры-ты; и слабы-ты (просты-тѣ, бѣдны-тѣ) на свѣтъ-тѣ избра Богъ да посрами силны-тѣ (книжны-тѣ), и незнамениты-тѣ, и който нищо не струватъ (Апостолы-тѣ) избра Богъ за да съсыне знамениты-тѣ, та да ся не хвали никоя плѣть